

سرقت جام طلا از ویتترین فدراسیون فوتبال برزیل

۲۹ آبان ۱۳۹۳ ساعت ۱۴:۲۲

در دوران جنگ جهانی دوم جام در ایتالیا بود و معاون رئیس فیفا، «اوتورینو باراسی» آنرا در یک جعبه کفش در زیر تختخواب خود مخفی کرده بود. برزیل در سال ۱۹۶۶ به روال عادی پس از چهار سال جام را به فیفا بازگرداند. این جام در همین سال و قبل از شروع بازیها، بخشی از نمایشگاه «فوتبال در دنیای تمبر» بود که در «وستمینستر سنترهال» لندن برگزار شده بود.

۱۳۳۳ش / ۱۹۵۴ (میزبان: سوئیس، قهرمان: آلمان غربی)

جام جهانی ۱۹۵۴ در کشور سوئیس برگزار شد و مسابقات برای اولین بار از طریق تلویزیون پخش شدند. شوروی که در مسابقات المپیک شگفتی ساز شده بودند، در این رقابتها موفق نبودند. در مرحله یک چهارم نهایی مسابقات نیز پرگل ترین بازی تاریخ رقابتها رقم خورد. جایکه اتریش با وجود آنکه با ۳ گل از سوئیس عقب افتاده بود، در نهایت با نتیجه ۷-۵ موفق شد سوئیس را شکست دهد. در نهایت نیز آلمان غربی با برتری ۳-۲ برابر قهرمان المپیک، یعنی مجارستان موفق شد قهرمان مسابقات شود. این قهرمانی در حالی بدست آمد که آلمانیها ابتدا با ۲ گل از حریف عقب افتاده بودند. به همین دلیل این مسابقه در آلمان، با نام «معجزه برن» معروف شده است.

در جام جهانی سوئیس بازیها به صورت گروهی در دور مقدماتی و تک حذفی در مرحله بعدی برگزار شد. در این دوره از ۱۶ تیم راه یافته به جام جهانی تیمهای ترکیه، کره جنوبی و اسکاتلند برای نخستین بار حضور پیدا کردند. این آخرین دوره مسابقات جام جهانی بود که ژول ریمه، بنیانگذار جام جهانی در آن حضور داشت. وی ۳۳ سال ریاست فیفا را برعهده داشت و در سال ۱۹۵۶ و در سن ۸۳ سالگی درگذشت.

۱۳۳۷ش / ۱۹۵۸ (میزبان: سوئد، قهرمان: برزیل)

این جام از خاطره انگیزترین دورههای جام جهانی برای برزیل است. درخشش برزیل در جام سرآغازی بود برای موفقیتهای بعد. برزیل تنها تیم جهان است که در تمام دورههای جام جهانی حضور داشته و با بیشترین تعداد بازی، گل زده و امتیاز سالهاست

پرافتخارترین تیم ملی جهان محسوب می‌شود. این دوره میدان درخشش ستارگانی چون ژوست فانتن، بابی چارلتون و گارینشا بود. اما در این دوره نام پله بیش از همه به ذهن خطور می‌کند. در بین ۱۶ تیم راه یافته، تیم‌های ایرلندشمالی، ولز و اتحاد جماهیر شوروی نخستین حضور را تجربه می‌کردند. ۴ تیم برزیل، آلمان غربی، فرانسه و سوئد با شکست حریفان به مرحله نیمه نهایی صعود کردند. در فینال برزیل با ستارگانش مقابل سوئد قرار گرفت و با نتیجه ۵ بر ۲ پیروز شد و برای اولین بار جام را به خانه برد. همچنین در این مسابقات، پله به جهان فوتبال معرفی شد. وی در فینال ۲ بار گلزنی کرد. جاست فونتن نیز با زدن ۱۳ گل، بهترین گلزن رقابت‌ها شد. رکوردی که تاکنون دست نخورده باقی مانده است.

۱۳۴۱ش / ۱۹۶۲ م (میزبان: شیلی، قهرمان: برزیل)

در حالی شیلی میزبان جام جهانی ۱۹۶۲ بود که قبل از آغاز مسابقات، زلزله ویرانگر و ۹/۵ ریشتری شیلی رخ داد و خسارات زیادی وارد کرد. چون مسابقات در شیلی برگزار می‌شد، برزیل از این امتیاز برخوردار بود که در آمریکای جنوبی به میدان می‌رفت. جائیکه تجربه ثابت کرده تیم‌های اروپایی معمولاً نسبت به بازی‌های داخل اروپا ضعیف‌تر ظاهر می‌شوند. از ۱۶ تیم راه یافته به مرحله نهایی، ۶ تیم از آمریکای جنوبی و ۱۰ تیم اروپایی بودند. تیم‌های ایتالیا، آرژانتین و اوروگوئه در دور مقدماتی حذف شدند و تیم‌های یوگسلاوی، چکسلواکی، برزیل و شیلی به مرحله نیمه نهایی راه یافتند.

این دوره از مسابقات بخاطر خشونت زیادش و بازی‌های تدافعی بسیار مشهور شد. برای مثال بازی ایتالیا با شیلی که با برد ۲-۰ شیلی همراه بود، به نام نبرد سانتیاگو معروف شد. دو روزنامه نگار ایتالیایی، مقاله‌ای تند درباره کشور میزبان نوشتند و در مسابقه نیز بازیکنان دو تیم به قصد مصدوم کردن بازیکنان حریف بازی می‌کردند و در نهایت دو بازیکن از تیم ایتالیا نیز از بازی اخراج شدند. در نهایت و برای دومین بار پیاپی، برزیل موفق شد در فینال و با نتیجه ۱-۳ تیم چکسلواکی را شکست دهد و قهرمان مسابقات شود. مارکوس کول کلمبیایی نیز تبدیل به نخستین و تنها بازیکن تاریخ شد که از روی نقطه کرنر، موفق به زدن گل در جام جهانی شد. لو یاشین این گل را دریافت کرده بود.

۱۳۴۵ش / ۱۹۶۶م (میزبان: انگلستان، قهرمان: انگلستان)

انگلستان که دارای نخستین فدراسیون فوتبال جهان است در حالی میزبان این مسابقات شد که در بازی‌های جام جهانی چندان

خوش ندرخشیده بود. ۷۴ تیم در مرحله انتخابی شرکت کردند که ۱۰ تیم از اروپا، ۵ تیم از آمریکای جنوبی و ۱ تیم از آسیا به مسابقات نهایی راه یافتند. ۲ تیم تازه وارد پرتغال و کره شمالی شگفتی‌سازان این دوره بودند. بازی این ۲ تیم از مشهورترین بازی‌های تاریخ جام جهانی است. کره شمالی در آن بازی در ۲۵ دقیقه نخست ۳ بر صفر از پرتغال جلو افتاد. اما پرتغال با ۴ گل پی در پی اوزه بیو و تک گل ژوزه آگوستو بازی را برد. ۴ تیم انگلستان، آلمان غربی، پرتغال و اتحاد جماهیر شوروی به مرحله نیمه نهایی راه یافتند و آلمان غربی و انگلستان با نتیجه مشابه ۲ بر ۱ حریفان را از پیش رو برداشتند.

در بازی فینال ۲ تیم در پایان وقت قانونی ۲ بر ۲ مساوی شدند، اما در وقت اضافی، جفهرست که در وقت قانونی یکی از گل‌های انگلستان را به ثمر رسانده بود، با وارد کردن ۲ گل دیگر نتیجه را به ۴ بر ۲ تغییر داد و انگلستان برای نخستین بار به جام جهانی دست یافت.

۱۳۴۹ش/ ۱۹۷۰ م (میزبان: مکزیک، قهرمان: برزیل)

برای نخستین بار جام جهانی ۱۹۷۰ در آمریکای مرکزی و بدون حضور تیم‌های فرانسه، آرژانتین، مجارستان و اسپانیا برگزار می‌شد. برزیل با ماریو زاگالو و بازیکنان مطرح خود چون پله، ریوه لینو، کارلوس آلبرتو پیرا، توستائو و جرزینیو به مکزیک آمده بود تا شکست سخت دوره پیش را جبران کند. ایتالیا نیز برای رسیدن به فینال، مکزیک و آلمان غربی را شکست داد. ایتالیا و برزیل در نیمه اول بازی فینال با نتیجه ۱ بر ۱ مساوی شدند اما در نیمه دوم برزیل در ۲۰ دقیقه ۳ گل به ثمر رساند و برای سومین بار قهرمان جام جهانی شد و جام ژول ریمه را برای همیشه به خانه برد.

۱۳۵۳ش/ ۱۹۷۴ م (میزبان: آلمان غربی، قهرمان: آلمان غربی)

تیم‌های فرانسه، اسپانیا و انگلستان غایبان بزرگ جام دهم بودند و جمهوری دمکراتیک کنگو، آلمان شرقی، هائیتی و استرالیا (سه‌میه آسیا) برای نخستین بار به جام جهانی می‌آمدند. سیستم برگزاری بازی‌ها بار دیگر در این جام تغییر کرد. بدین شکل که

۱۶ تیم در ۴ گروه ۴ تیمی بازی کردند که تیم‌های اول و دوم هر گروه به دور بعد راه یافتند و دوباره به ۲ گروه ۴ تیمی تقسیم شدند که ۲ تیم اول مستقیماً به فینال و ۲ تیم دوم به بازی رده‌بندی راه یافتند. آلمان غربی، میزبان مسابقات و هلند به فینال رفتند و برزیل و لهستان برای بازی رده‌بندی مقابل هم قرار گرفتند.

بازی فینال با حضور بیش از ۷۵ هزار نفر در استادیوم المپیک مونیخ برگزار شد. آلمان غربی با بهترین بازیکنان تاریخ فوتبال خود چون سپ مایر، فرانتس بکن باوئر، برتی فوگتس، پل برایتنر، گرد مولر، ولفگانگ اورات، راینر بونهوف و اولی هوینس در مقابل هلندی قرار گرفت که از مثلث طلایی یوهان کرایف و ران رینسن برینک و جانی رپ بهره‌می‌برد.

در ثانیه‌های نخست بازی فینال یک پنالتی به سود هلند گرفته شد که یوهان نیسکنس آن را به گل تبدیل کرد و یکی از سریعترین گل‌های تاریخ جام جهانی را رقم زد اما آلمان با ۲ گل برایتنر و گرد مولر از هلند پیش افتاد و برای دومین بار به جام جهانی دست یافت.

۱۳۵۷ش / ۱۹۷۸م (میزبان: آرژانتین، قهرمان: آرژانتین)

تعداد شرکت کنندگان مرحله انتخابی در این دوره برای نخستین بار از عدد ۱۰۰ گذشت. ۲ تیم ایران و تونس به عنوان نمایندگان آسیا و آفریقا برای نخستین بار به جام جهانی راه یافتند. ایران که در دور نخست مرحله انتخابی سوریه و عربستان سعودی را شکست داده بود، در دور دوم با هنگ‌کنگ، کره جنوبی و استرالیا هم گروه شد که به عنوان تیم اول به جام جهانی راه یافت. ۲ شکست مقابل هلند و پرو و یک تساوی با اسکاتلند، ۲ گل زده (ایرج دانایی‌فر و حسن روشن)، ۸ گل خورده و ۱ امتیاز نتیجه سفر ایران به آرژانتین بود.

در این دوره تیم‌های آرژانتین و هلند به عنوان سرگروه به فینال رسیدند و برزیل و ایتالیا بازی رده‌بندی را برگزار کردند. در فینال هلند که برای بار دوم به فینال رسیده بود با تیم جوان و ناشناخته آرژانتین با بازیکنانی چون دانیل پاسارلا، دانیل برتونی، ماریو کمپس و اسوالدو آردیلس تقابل سختی داشت و در پایان وقت قانونی ۱ بر ۱ مساوی شدند. اما آرژانتین با زدن ۲ گل در وقت اضافی، پس از اوروگوئه و برزیل، سومین کشور آمریکای لاتین بود که به جام جهانی دست می‌یافت.

تغییرات در بازیهای جام جهانی

در بین سال‌های ۱۹۳۷ تا ۱۹۷۸، مسابقات با حضور ۱۶ تیم برگزار می‌شد. البته در مسابقات سال ۱۹۳۸ کشور اتریش جزوی از آلمان شده بود و به همین دلیل بود که مسابقات با حضور ۱۵ تیم برگزار شد. همچنین در مسابقات سال ۱۹۵۰ بود که به علت انصراف تیم‌های هند، اسکاتلند و ترکیه، مسابقات با شرکت ۱۳ تیم برگزار شد. در آن سال‌ها اکثر تیم‌های شرکت کننده، از اروپا و آمریکای جنوبی بودند و تیم‌های کمی از قاره‌های آمریکای شمالی، آسیا، آفریقا و اقیانوسیه در این رقابت‌ها بودند و اکثر آنها نیز به راحتی از تیم‌های اروپایی و آمریکایی جنوبی، شکست می‌خوردند. در واقع تا سال ۱۹۸۶، تنها آمریکا بود که جزو قاره اروپا و آمریکای جنوبی نبود اما توانسته بود از دور نخست رقابت‌ها صعود کند و در رقابت‌های سال ۱۹۳۰، به دور نیمه نهایی رسیده بود. همچنین تیم‌های ملی کوبا در سال ۱۹۳۸، کره شمالی در سال ۱۹۶۶ و مکزیک در سال ۱۹۷۰ بود که توانسته بودند به مرحله یک چهارم نهایی برسند.

در دوران جنگ جهانی دوم جام در ایتالیا بود و معاون رئیس فیفا، «اوتورینو باراسی» آنرا در یک جعبه کفش در زیر تخت‌خواب خود مخفی کرده بود. برزیل در سال ۱۹۶۶ به روال عادی پس از چهار سال جام را به فیفا بازگرداند. این جام در همین سال و قبل از شروع بازیها، بخشی از نمایشگاه «فوتبال در دنیای تمبر» بود که در «وستمینستر سنترال» لندن برگزار شده بود. در روز ۲۰ مارس ۱۹۶۶ برابر ۲۹ اسفند ۱۳۴۴ خورشیدی، زمانی که در قسمت دیگری از ساختمان نمایشگاه مراسم عبادت برگزار شده بود، ربوده شد. اما یک هفته بعد سگی ضمن بازی در باغچه جلوی خانه ای آنرا پیدا کرد. جام ژول ریمه پس از مسابقات ۱۹۷۰ برای همیشه به برزیل رفت ولی در دسامبر سال ۱۹۸۳ دوباره و این بار از ویتترین فدراسیون فوتبال برزیل به سرقت رفت. در تحقیقات پلیس معلوم شد که دزدان جام را ذوب کرده‌اند. به این خاطر فدراسیون برزیل بدل جام را نزد یک شرکت آلمانی در شهر «هانائو» نزدیک فرانکفورت سفارش داد که اکنون در برزیل نگهداری می‌شود.

پس از این رویداد، فیفا از میان ۵۳ طرح که هنرمندان در رقابتی جهانی برای جام جهانی فراهم آورده بودند، جام فعلی را که طراحی تندیس ساز و سنگتراش ایتالیایی «سیلویو گزانینگا» اهل میلان است را برگزید. جنس جام طلای ۱۸ عیار، وزن آن ۶۱۷۵ گرم و ارتفاع آن ۳۶۸ میلیمتر است. تیم برنده جام را دریافت می‌کند و پس از پایان مسابقات می‌بایستی آنرا قبل از بازگشت به کشور خود تحویل فیفا دهد. تیم قهرمان یک نسخه بدل با روکش آب طلا دریافت می‌کند که آنهم متعلق به فیفا میماند.

ادامه دارد....

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/19260/برزیل-فوتبال-فدراسیون-ویتترین-طلا-جام-سرقت/>